

opinió

Els escrits publicats en aquestes pàgines són expressats per persones particulars i no representen l'opinió del diari ni la seva publicació significa que les subscriuim.

L'EXTINCIÓ DE LA PAGESIA

Sóc descendent d'una família que viu als Pirineus des de fa generacions. El treball de la terra i la cria d'animals han estat les feines tradicionals a les quals s'han dedicat els meus avantpassats. El meu avi era pastor i, diuen, que passava més temps a muntanya amb el ramat que no pas a casa. La meva mare i el meu pare van vendre les ovelles i van posar vaques de muntanyer. Jo vaig triar seguir amb el negoci familiar i, amb molt d'esforç, vaig muntar una formatgeria.

Al matí, em llevo abans que surti el sol i vaig cap als corrals. Cada dia treballo més i cada final de mes cobro menys. Pels pagesos tot són papers, lleis i prohibicions.

Hem de fer cursos de bones pràctiques ambientals però després arriben els turistes i passen per allà on volen, ningú els demana explicacions ni els obliga a fer cursos. Nosaltres hem de complir la llei de benestar animal i ells van amb els gossos deslligats sense preocupar-se de si espanten o ataquen els nostres ramats.

Pel nostre poble hi passa un riu i molta gent ve a banyar-s'hi. És vergonyós veure com queda l'espai després de l'estiu, completament arrasat i ple d'escombraries. Ningú hi fa res. En canvi, jo puc anar a la presó si els fems o el xerigot contaminen l'aigua! Ara fa poc van venir uns tècnics del departament a dir-me que les vaques estaven erosionant el llit del riu i que havia de posar un filat perquè no s'acostessin a l'aigua, i que construís ponts i abeuradors, i no sé quantes coses més. Em sembla que no n'hi ha per tant, tota la vida el bestiar ha anat a beure al riu.

I per acabar-ho d'adobar, avui m'he assabentat que es subvencionen milers d'euros a salvar una rata amb trompa! M'ho han dit uns agents rurals que han vingut a casa i m'han avisat que vindran a inspeccionar els ponts i tot això. També m'han demanat, molt seriosos, que a partir d'ara vigili que els gats no surtin de casa. Trobo que això ja és ficar-se on no els demanen. Els pagesos estem en una situació molt crítica i se'ns hauria de tractar amb més respecte. No pas venir a dir-nos què poden fer o deixar de fer els nostres gats. Ja n'hi ha prou! Pagesos indignats!

Galderic Llaurador

opinió

Els escrits publicats en aquestes pàgines són expressats per persones particulars i no representen l'opinió del diari ni la seva publicació significa que les subscriuim.

NETEJAR VOL DIR TALLAR?

Voldria expressar les meves queixes per les actuacions (mal anomenades, segons la meua opinió) "de neteja" als marges dels rius després de les últimes crescudes.

Visc al costat del riu i fa molts anys que observo certa deixadesa en la gestió d'aquests espais. El modus operandi dels presumptes "equips de neteja" es limita a arribar amb un gran vehicle tot terreny, engregar ràpid les desbrossadores i motoserres (cada cop més grans i sorolloses) i posar-se a tallar arbres i arbusts... jo diria que sense gaire criteri.

Aquestes operacions són molt perjudicials per al medi. Un bosc de ribera en bon estat ajuda a prevenir l'erosió del terreny i modera l'efecte destructiu de les riuades. A més, és un factor clau per a la supervivència de moltes espècies amenaçades, com el cranc de riu autòcton o l'almesquera.

Però el que més m'indigna de tot plegat, és que un cop eliminada la vegetació, els marges del riu es converteixen en un paisatge desolador, ple d'envasos multicolors i amb tot tipus de deixalles emergint a la superfície.

I jo em pregunto:
Si realment volen "netejar" els marges dels rius... per què no recullen i s'emporten totes les escombraries que queden al descobert després de les seves actuacions?

Llúcia Bonavista

LES APARENCESES ENGANYEN

Fa uns mesos, a causa d'un quadre greu d'estrès, el metge em va signar la baixa laboral i em va recomanar que marxés una temporada de la ciutat. Em va dir que els aires de muntanya eren molt recomanables per a guarir casos com el meu. Vaig decidir llogar una caseta als afores d'un poble petit. Està envoltada de camps i no gaire lluny hi passa un rierol. En aparença, semblava un lloc idíl·lic.

Però les coses no acostumen a ser com imaginem. Els camps del voltant de la casa estan plens de tractors, tot el dia fent soroll, amunt i avall, moltes vegades escampant purins a tort i a dret, obligant-me a córrer per tancar les finestres abans que la seva pudor fastigosa m'envaeixi tota la casa. M'he informat sobre els purins i es veu que són molt dolents pel medi, poden contaminar l'aigua fins al punt que no sigui apta pel consum humà. Sempre he estat un xic hipocondríac i, com comprendreu, no puc estar gaire tranquil amb aquesta situació.

A més, ara volen obrir una nova zona d'esbarjo a prop del riu. Ben aviat començaran les obres i em tocarà aguantar soroll i pols. Després, això s'omplirà de famílies que vindran a fer pícnic. Abans de prendre decisions, cal preveure certes coses. Aquesta zona està plena de senglars. A la nit els sento furgar per tot arreu. Si comencen a trobar restes de menjar, cada cop s'acostaran més al poble. A més, són unes bèsties molt fortes i poden ocasionar destrosses a la zona d'esbarjo.

Sincerament, pensava que la vida al camp era menys estressant. Després d'aquesta intensa experiència, crec que el que més em pot relaxar és tornar a la ciutat.

Carles Verat

*Preguntes Grup Investigació Ecosistema:

1- Vocabulari. Definiu amb les vostres paraules els següents conceptes que apareixen en el text

Bosc de ribera

Tradició familiar

Subvenció

Purins

2- Per què la Llúcia Bonavista creu que el bosc de ribera és beneficiós?

3- En les tres cartes s'expressen idees diferents. Amb quines opinions esteu més d'acord? (Podeu compartir aquestes opinions amb la resta de grups d'investigació)

4- Escriviu les idees principals de cadascuna de les cartes (Aquestes idees les podreu exposar a la resta de grups d'investigació)